

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 - 1000 BRUSSEL

Brussel, 18 februari 2019

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 50.422/II/PF

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 15 februari 2019 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) in haar verenigde afdelingen een klacht ingediend door *l'Office des Consommateurs francophones* (OCF) tegen Brussel Fiscaliteit omwille van het feit dat deze administratie een Nederlandstalig aanslagbiljet inzake onroerende voorheffing stuurde naar een Franstalige belastingbetaler.

Onze brieven van 12 november 2018 en 12 december 2018, waarin het standpunt van de administratie ten aanzien van deze klacht werd gevraagd, bleven onbeantwoord.

De VCT is er dus toe gerechtigd haar advies te steunen op de gegevens die haar door de klager werden meegedeeld.

*
* *

Brussel Fiscaliteit is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarop artikel 32 van de wet van 16 juli 1989 houdende diverse institutionele hervormingen (W. Brussel I.H.) van toepassing is.

Met toepassing van artikel 32, § 1 W. Brussel I.H., gebruiken de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve en van het Verenigd College het Nederlands en het Frans als bestuurstaal.

Artikel 32, § 1, 3de lid W. Brussel I.H. bepaalt dat hoofdstuk V, afdeling 1 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) van toepassing is op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd.

Overeenkomstig de vaste jurisprudentie van de VCT, is een aanslagbiljet een betrekking tussen de openbare diensten en een particulier.

Krachtens artikel 41, § 1 SWT, waarnaar artikel 32, § 1, 3de lid W. Brussel I.H. verwijst, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Wanneer de betrokken dienst de taal van de particulier kent, heeft zij de verplichting om deze taal te gebruiken (VCT 24 januari 2008, nr. 39.058). Conform de vaste rechtspraak van de VCT moeten de diensten zich inspannen om de taalaanhorigheid van de particulieren waartoe zij zich richten, te achterhalen (VCT 10 februari 1993, nr. 24.076).

Brussel Fiscaliteit is een nieuwe instelling die werd opgericht ten gevolge van een bevoegdheidsoverdracht naar het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

In 2018 heeft Brussel Fiscaliteit de dienst onroerende voorheffing overgenomen en heeft aldus niet de mogelijkheid gehad om de door de particulier gewenste taal vast te stellen op basis van eerdere contacten met deze particulier. Brussel Fiscaliteit heeft reeds aan de VCT meegedeeld dat zij bij een eerste contact met een particulier zich beroept op een authentieke bron, namelijk de Kruispuntbank der Ondernemingen dan wel het Rijksregister.

De VCT stelt vast dat ten gevolge van de wettelijk geregelde, administratieve verplichtingen de verschillende administraties over een zekere mate van toegang tot elkaars gegevens beschikken. In het bijzonder geldt dit voor het Rijksregister, welke door verschillende diensten kan worden geconsulteerd in het kader van hun bevoegdheden. Wanneer een dienst alzo toegang heeft tot deze gegevens, hoeft zij niet blind te blijven voor enige gegevens die de gewenste taal van de particulier kunnen indiceren. Bijvoorbeeld, indien het Rijksregister informatie bevat over de aanvraag van een akte of getuigschrift en daarbij ook de taal van de aanvraag uit de gegevens blijkt, kan dit dienen als een indicatie van de taal die de particulier wenst te gebruiken.

Evenwel heeft het Rijksregister de VCT meegedeeld dat, ten tijde van de klacht tegen Brussel Fiscaliteit, een 'bug' in het informaticasysteem ervoor zorgde dat een aantal personen verkeerdelijk Franstalige documenten ontvingen terwijl het ook voor het Rijksregister niet mogelijk was om op basis van eerdere contacten de taal vast te stellen waarvan de particulier zich had bediend. Inmiddels werden de nodige correcties doorgevoerd.

De hierboven vermelde indicatie is echter niet meer dan dat, één enkel element dat op zich niet volstaat om de door de particulier gewenste taal te weten te komen. Het dient te worden opgemerkt dat artikel 41, § 1 SWT spreekt van 'de taal waarvan betrokkenen zich hebben bediend' en dat dit niet noodzakelijk een statisch gegeven is, een particulier mag voor verschillende procedures wisselen tussen beide talen. De VCT heeft ook reeds herhaaldelijk geoordeeld dat een administratie zich niet kan beroepen op de fout van een andere dienst om de bepalingen van de SWT niet na te leven. Beroep doen op de gegevens van andere diensten houdt zo ook een risico in voor de betreffende administratie.

Hoewel de hierboven vermelde indicatie in het Rijksregister dus een hulpmiddel voor nieuw opgerichte diensten kan zijn, kan daaraan geen wettelijke waarde worden toegekend waardoor enige vermelding in de gegevens van een andere dienst op zich gekwalificeerd kan worden als 'de taal waarvan betrokkene zich heeft bediend' in de zin van artikel 41, § 1 SWT, laat staan dat dit de particulier een 'taalaanhorigheid' of 'taalrol' zou toekennen.

Ten aanzien van de particulieren met woonplaats in een bepaald taalgebied is zo een indicatie ook geen weerlegging van het vermoeden *juris tantum*, dat een vermoeden van het gebruik van de taal van het gebied inhoudt, dat geldt ten aanzien van deze particulieren.

Aangezien het aanslagbiljet het eerste contact vormde tussen Brussel Fiscaliteit en de betrokkene, kon Brussel Fiscaliteit niet weten van welke taal betrokkene zich zou bedienen hebben. Het aanslagbiljet moest aldus in het Nederlands worden gesteld aangezien de betrokkene zijn woonplaats heeft in het Nederlandse taalgebied, zijnde de gemeente Wezembeek-Oppem.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en ongegrond.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager gestuurd.

Hoogachtend,

De Voorzitter,